

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 13Csp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121581154
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Radičová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:6121581154.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Katarínou Radičovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava-Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Q. M., nar.: XX.XX.XXXX, bytom W. XX, zast.: Mgr. Igor Palider, advokát, Klinec II. 29, 029 43 Zubrohlava, IČO:37 801 635, v konaní o zaplatenie 1138,4 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi **p r á v o** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21.12.2021 sa žalobca v rámci upomínacieho konania domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1 138,40 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 138,40 eur od 15.07.2021 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 14.07.2021 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 14.08.2018 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácanie peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo OP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca poukázal na ust. § 497 Obchodného zákona a na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Z uvedeného dôvodu postupca podaním zo dňa 12.06.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2 100,70 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1 850,04 eur a úroku z omeškania vo výške 250,66 v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu

dĺžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca poukázal na to, že žalovaný na základe zmluvy čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3 000 eur, z ktorej sumy pred postúpením pohľadávky uhradil 1 861,60 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1 138,40 eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (3 000 eur - 1861,60 eur). Zvyšnú časť dĺžnej sumy si žalobca v konaní neuplatňuje. Žalobca si zároveň uplatnil aj úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom 15.07.2021, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené vydaním platobného rozkazu (upomínacím súdom) sp. zn. 35Up/1469/2021 zo dňa 04.01.2022, proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s vecným odôvodnením, preto upomínací súd na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní podanom podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z., postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne a vecne príslušnému.

4. Žalovaný v odpore spochybnil platnosť celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko nikdy nepodpísal zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo 14.8.2018 so spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a neviazal sa splácať pôžičku za podmienok aké uvádza žalobca. Žalovaný je presvedčený, že ako spotrebiteľ bol uvedený spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. do omylu ohľadne zmluvných podmienok úveru, pretože by za žiadnych okolností nesúhlasil s tým, ako to je uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo 14.8.2018 predloženej žalobcom, že ročná úroková sadzba má byť 24,90 %. Žalovanému tak nebol vopred predložený k podpisu riadny návrh zmluvy o pôžičke, či úvere zo strany právneho predchodcu žalobcu, čo žalovaný považuje za vyvolanie časovej tiesne, čo by malo byť posúdené ako agresívna obchodná praktika v zmysle § 9 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa. Aj keď veriteľ nie je povinný poskytnúť návrh zmluvy vopred, je povinný jednať tak, aby sa spotrebiteľ nemusel rozhodovať v časovej tiesni, čo by mohlo byť posúdené ako agresívna obchodná praktika (§ 9 písm. a) ZOS). Žalovanému bolo v telefonickej komunikácii s pracovníkom Home Credit Slovakia a.s. oznámené, že finančné prostriedky môže dostať výhodne s úrokom 1% ročne a nie 24,9 %. Zároveň žalovaný vôbec nebol zo strany právneho predchodcu žalobcu slovné informovaný o možnosti okamžitého zosplatnenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo 14.8.2018 a bližšie podmienky mu neboli vysvetlené a ani si ich neprečítal nakoľko zmluva mu nebola doručená a ani ju nepodpísal. Taktiež bolo žalovanému povedané, že bude mať možnosť v prípade potreby upraviť si dobu splatnosti pôžičky. Žalovaný je preto presvedčený, že medzi ním a právnym predchodcom žalobcu nevznikol platne zmluvný vzťah zo zmluvy o úvere č. č. XXXXXXXXXXXX zo 14.8.2018 ako to tvrdí žalobca a následne nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany Home Credit Slovakia a.s. na súčasného žalobcu. Žalovaný má za to, že zmluva absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve nie je riadne uvedená výška mesačnej splátky, chýba v nej údaj o výške splátok istiny a splátok úroku. Vzhľadom na uvedené sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) predmetného zákona. Zároveň podľa presvedčenia žalovaného nemohlo pre neplatnosť takejto zmluvy nastať okamžité spoplatnenie úveru, tento úver ako bezúročný mal byť splácaný formou 35 splátok, ktorých splatnosť ešte nenastala. Tým že žalovaný ako dĺžnik zaplatiť doteraz sumu 1861 eur, čo predstavuje viac ako 25 splátok s pôvodne plánovaných 35 splátok je presvedčený, že splácal pôžičku riadne. Podľa presvedčenia žalovaného tak úkon právneho predchodcu žalobcu, a to výzva na splatenie celého dlhu zo dňa 12.06.2019 je neplatným právnym úkonom a žalobca si uplatnil svoj návrh nedôvodne a predčasne.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.02.2022 k uvedenému odporu uviedol, že žalovaný zmluvu o úver zo dňa 14.08.2018 podpísal formou elektronického podpisu prostredníctvom SMS kódu, ktorý je zasielaný klientovi - žalovanému na jeho mobilný telefón a ktorý on manuálne zadá do formulára, čím nahradí jeho vlastnoručný podpis. Poukázal na to, že pri skúmaní formy právneho úkonu (Zmluvy o úvere) je potrebné vychádzať z úpravy zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorý predpokladá možnosť využitia finančnej služby prostriedkom diaľkovej komunikácie (najmä elektronickou poštou, telefónom, faxom, na základe adresného listu, ponukového katalógu a pod., vid' § 2 písm. e/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Zákon tak umožňuje pri dojednávaní finančných služieb na diaľku využiť aj moderné technológie, ako je internet, koniec koncov, tento spôsob možno v súčasnosti považovať za úplne bežný, obvyklý, rýchly a štandardný, z ktorého dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii vyžadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom (ktorý zákon ani nepredpisuje), pretože by to poprelo zmysel predmetnej úpravy. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8SžI 3/2010 zo dňa 20.01.2011. Žalobca

má za to, že zmluva bola uzavretá riadne. Vlastnoručný podpis klienta nahrádza SMS kód, ktorý je zasielaný klientovi na jeho mobilný telefón a ktorý on manuálne zadá do formulára, čím nahradí jeho vlastnoručný podpis. Takýto postup plne reflektuje právny poriadok Slovenskej republiky a aktuálne trendy technologického rozvoja. Na základe uvedeného postupu je možné konštatovať, že žalovaný mal dostatočný priestor na oboznámenie sa s podmienkami Zmluvy o úvere a ním uvedené tvrdenia o nátlaku pri uzatváraní zmluvy možno považovať za hraničiace s účelovosťou tvrdenia. Žalovaný tak ako tvrdí vo svojom vyjadrení, svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepodložil dôkazmi ani skutočnosťami, ktoré by preukazovali jeho tvrdenia. Žalovaný sa tak stavia do polohy nekriticky mysliaceho subjektu pri uzatváraní zmluvy o úvere, čoho dôkazom je aj tvrdenie, že ho pôvodný veriteľ uviedol do omylu, keď mu malo byť uvedené, že sa bude jednať o úver s rapidne nízkou úrokovou sadzbou ako bolo v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bežné. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného týkajúcimi sa nekalých praktík, pričom poukázal aj na definičného znaky tzv. priemerného spotrebiteľa. Ďalej k tvrdeniam žalovaného o absencii podstatnej náležitosti zmluvy žalobca uviedol, že právny názor požadujúci aby bolo v zmluve vyčíslené členenie každej jednej splátky z pohľadu jej vnútornej skladby, teda koľko z tej ktorej splátky pripadá na istinu, úroky a poplatky je prekonaný nie len eurokonformným výkladom ale aj justičnou praxou v Slovenskej republike, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 11.04.2022 zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach. Nad rámec predchádzajúceho uviedol, že sa žalovaný vôbec z obsahu zmluvy a príloh nedozvedel, čo znamená skratka RPMN uvedená v riadku 33 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvádza, že až dodatočne si mohol širším zisťovaním overiť, že uvedená skratka znamená ročná percentuálna miera nákladov úveru. Žalovaný predpokladal, že obdrží ešte od veriteľa písomnú úverovú zmluvu, ktorú bude podpisovať a bude mať časový priestor oboznámiť sa so všetkými jej prílohami v listinnej forme. Celkovo je žalovaný presvedčený, že zmluvná podmienka o nástupe možnosti zosplatnenia úveru je pre bežného spotrebiteľa v zmluvných podmienkach sformulovaných Home Credit Slovakia a.s. nejasná a klamlivá. Žalovaný je presvedčený, že medzi ním a právnym predchodcom žalobcu nevznikol platne zmluvný vzťah zo zmluvy o úvere č. č.XXXXXXXXXXX zo 14.8.2018 ako to tvrdí žalobca a následne nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany Home Credit Slovakia a.s. na súčasného žalobcu.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 17.05.2022 poukázal na to, že žalovanému bol poskytnutý revolvingový úver formou kreditnej karty s úverovým rámcom 3 000 eur. Je to druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Banka pri ňom poskytne úverový rámec, ktorý ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami, prípadne vkladmi navyše znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Úver je tak možné opätovne vyčerpať. V prejednávanej prípadne nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Žalovaný bol síce v zmysle bodov 32 a 37 Zmluvy povinný uhradiť k 20-temu dňu v mesiaci splátku vo výške 72,32 eur, no nejde o splátky v zmysle ustanovenia §565 OZ. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúco záväzkom vzťahu na dobu neurčitú. Podľa názoru žalobcu nie je možné na predmetný zmluvný vzťah aplikovať ust. § 565 OZ a postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať rovnako ust. § 53 ods. 9 OZ. V súlade s ustanovením §563 Občianskeho zákonníka sa zmluvné strany v hlave 7 §2 Úverových podmienok dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností je žalovaný povinný splatiť dlžnú sumu na požiadanie. Nakoľko sa žalovaný omeškal s platením splátok splatných od februára 2019 vyzval ho právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 12.06.2019 označenou ako Výzva k splateniu celého úveru v súlade s ustanovením §563 Občianskeho zákonníka a ustanovením hlavy 7 §2 písm. a) Úverových podmienok k úhrade pohľadávky, a to do 15 dní od spísania tejto výzvy. V súvislosti s posúdením premlčania žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu, resp. žalobca mohol právo na zaplatenie celej pohľadávky uplatniť na súde žalobou najskôr v deň nasledujúci po poslednom dni lehoty 15dní na zaplatenie, a to dňa 28.06.2019. Premlčacia doba by tak uplynula najskôr dňa 28.06.2022. Nakoľko bola žaloba podaná na súde dňa 21.12.2021 žalobca si nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby. V závere žalobca citoval uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/1/2021 z 23.02.2021.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 31.08.2022, na ktorom pojednávaní strany sporu zotrvali na predchádzajúcich vyjadreniach.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalovaný za účelom poskytnutia bezúročného úveru vo výške 3 000 eur v roku 2018 telefonicky kontaktoval spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. (právneho predchodcu žalobcu). Žalovaný sa na všetkých podmienkach zmluvy dohodol s právnym predchodcom žalobcu telefonicky, avšak žalovaný trval na tom, že nebol informovaný o predčasnom zosplatnení úveru. Pokiaľ ide o písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd nemal preukázané jej doručenie žalovanému, ani to, či zo strany žalovaného došlo k podpisu zmluvy prostredníctvom SMS kódu.

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.08.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. poskytla žalovanému bezúčelový revolvingový úver vo výške 3 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 2,41% z výšky úverového rámca (72,32 eur) k 20 dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola stanovená vo výške 24,90 % a ročná percentuálna miera nákladov na 28 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom predstavovala sumu 3 404,64 eur. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Úver bol bankou poskytnutý na účet SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, t. j. účet žalovaného. Potvrdenie o uzatvorení zmluvy bolo podpísané len právnym predchodcom žalobcu. Pokiaľ ide o podpis žalovaného, ten bol nahradený číselným kódom, pričom rozdielny kód sa nachádza jednak pri podpise zmluvy a jednak pri kolónke týkajúcej sa prevzatia úverových podmienok žalovaným. Žalovaný zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu päť mesačných splátok po 72,32 eur (9/2018-12/2018 a 2/2019), pričom následne uhradil až dňa 17.01.2020 sumu 1 500 eur, čo mal súd preukázané zo žalobcom predloženého výpisu.

12. Výzvou k splateniu celého dlhu zo dňa 12.06.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy, a to z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru č. XXXXXXXXXXXX. Dlhnú čiastku vo výške 3 374,04 eur mal žalovaný zaplatiť najneskôr do 15. dňa od spísania tejto výzvy na bankový účet právneho predchodcu žalobcu. Zároveň žalovaného upozornil, že povinnosť žalovaného hradiť príslušenstvo a prípadné zmluvné sankcie naďalej trvá a v prípade, ak dlhnú čiastku žalovaný nezaplatí, bude zahájené príslušné súdne konanie. V závere výzvy sa uvádza, že spolu s ukončením úverovej zmluvy dochádza takisto k ukončeniu všetkých aktívnych poistení, pokiaľ boli k úveru zjednané. Výzva bola odoslaná na adresu žalovaného dňa 13.06.2019, čo mal súd preukázané z predloženého podacieho hárku a bola doručená žalovanému dňa 17.06.2019.

13. Dňa 22.07.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky žalovaného z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 2 100,70 eur na spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.07.2021, ktorá nadobudla účinnosť dňa 19.07.2021. Oznámenie bolo podané na poštu dňa 23.07.2021, pričom zásielka bola žalobcovi vrátená dňa 18.08.2021.

14. Žalobca v konaní predložil aj Úverové podmienka právneho predchodcu žalobcu, pokus o zmier zo dňa 07.12.2021, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. B1/2021 zo dňa 14.07.2021 spolu s prílohou

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona

je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

17. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechádza dobrými mravom.

26. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol na účet žalovaného dňa 15.08.2018 finančné prostriedky vo výške 3 000 eur, pričom sa tak

malo stať na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.08.2018. Sporným v konaní bolo, či pred uzatvorením zmluvy bol žalovaný oboznámený so všetkými náležitosťami zmluvy, a táto mu bola spolu s úverovými podmienkami riadne doručená a bola žalovaným podpísaná. S poukazom na charakter spornej zmluvy možno konštatovať, že uplatnený nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na právne vzťahy strán sporu potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je síce tzv. absolútnym obchodom, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú iba v prípade, ak je táto právna úprava výhodnejšia, ako úprava spotrebiteľského práva. Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky). Žalobca v prejednávanej veci nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu legitímáciu, odôvodňoval uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom Home Credit Slovakia, a.s.. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, bolo povinnosťou súdu ex offo skúmať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní.

27. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia) a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva v konaní nepreukáže, že je takýmto nositeľom. Aktívna aj pasívna vecná legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009). Otázku vecnej legitímácie súd skúma ex offo v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017 sp. zn. 6Co/110/2017).

28. Ako súd uviedol vyššie, medzi spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. na jednej strane a žalovaným na druhej strane bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru vo výške 3 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 2,41% z výšky úverového rámca (72,32 eur) k 20 dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola stanovená vo výške 24,90 % a ročná percentuálna miera nákladov na 28 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom predstavovala sumu 3 404,64 eur. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Úver bol bankou poskytnutý na účet SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX 5526, t. j. účet žalovaného. Potvrdenie o uzatvorení zmluvy bolo podpísané len právnym predchodcom žalobcu. Pokiaľ ide o podpis žalovaného, ten bol nahradený číselným kódom, pričom rozdielny kód sa nachádza jednak pri podpise zmluvy a jednak pri kolónke týkajúcej sa prevzatia úverových podmienok žalovaným. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením splátok úveru, právny predchodca žalobcu dňa 12.06.2019 vyzval žalovaného k splateniu celého dlhu. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.07.2021 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.08.2018 zo spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. ako postupcu na žalobcu ako postupníka.

29. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, je v prípade postúpenia pohľadávky potrebné na danú vec okrem ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pre platné postúpenie pohľadávky sa tak v danom prípade vyžaduje v zmysle vyššie citovaných ustanovení splnenie podmienky existencie pohľadávky po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 12.06.2019, ako aj tvrdenia žalobcu mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu k uvedenému dňu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že k predčasnemu zosplateniu celého úveru môže dôjsť len za predpokladu dodržania zákonného postupu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené je veriteľ oprávnený úver zosplatiť až po predchádzajúcom upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vykonaním tohto práva, pričom musí byť dodržaná zo strany veriteľa aj zákonná 3 mesačná lehota od omeškania so zaplatením splátky. Upozornenie musí byť písomné, adresované dlžníkovi a musí sa dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a zároveň musí obsahovať výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa na zosplatenie celého úveru. S poukazom na uvedené bol právny predchodca žalobcu oprávnený podľa zákona vyhlásiť mimoriadnu (predčasnú) splatnosť úveru v prípade porušenia

zmluvnej povinnosti žalovaného splácať úver riadne a včas až po zaslaní písomnej výzvy, v ktorej by bol žalovaný upozornený z dôvodu riadneho nesplácania úveru, na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a bola mu poskytnutá zákonná lehota na úhradu dlžnej splátky. Takúto výzvu však v konaní žalobca nepredložil a ani netvrdil, že by bola žalovanému zaslaná. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovaný bol jeho právnym predchodcom písomne vyzvaný na zaplatenie dlžnej časti úveru. Z uvedeného dôvodu je tak postúpenie pohľadávky na žalobcu v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný, v dôsledku čoho nie je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný.

30. Súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že v danom prípade sa nejedná o splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a dohodnutá splátka mala mať povahu opakujúceho sa plnenia v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Súd má za to, že skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a má povahu revolvingového úveru, nič nemení na povahe a obsahu dohodnutého záväzku medzi predchodcom žalobcu a žalovaným splácať poskytnutý úver v splátkach, ktorých výška bola dohodnutá sumou štandardnej splátky vo výške 72,32 eur. V zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.08.2018 bol poskytnutý žalovanému úverový rámec do výšky 3 000 eur, pričom aj v prípade opakovaného čerpania úveru bolo jeho splácanie dohodnuté vo forme splátok dohodnutým spôsobom. Splácanie vo forme splátok malo vplyv nielen na výšku úverového rámca, ale aj na povinnosti žalovaného na úhradu dohodnutých splátok ako aj na dôsledok v prípade neplnenia tejto povinnosti v možnosti zosplatenia úveru podľa Hlavy 7 § 2 OP. V danom prípade je povinnosť úhrady splátok viazaná na existenciu dlhu, t.j. povinnosť žalovaného uhrádzať dlh dohodnutými splátkami vychádza zo základného predpokladu existencie dlhu. Ako uviedol žalobca, pri opakujúcom sa plnení celková výška dlhu nie je vopred stanovená. Pri opakujúcom sa plnení zanikajú jednotlivé záväzky zodpovedajúce individuálnemu a opakujúcemu sa plneniu, ktoré však nemá charakter splátky celkového dlhu (Q., T., W., C., X., S. a kol.: Občiansky zákonník II, Veľké komentáre, C. H. Beck 2015, str. 1986). Pri opakujúcom sa plnení ide predovšetkým o plnenie z titulu nájomného, dôchodku, vyživovacej povinnosti a pod. V danom prípade sa však o takúto povahu plnenia na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nejedná (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/19/2022 zo dňa 30.06.2022). Aj keď bola zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme revolvingu dohodnutá na dobu neurčitú, výška a spôsob úhrady dlhu závisel od čerpania finančných prostriedkov a ak žalovaný ako dlžník využil právo povoleného čerpania do výšky 3 000 eur, potom takto vzniknutý dlh sa zaviazal uhrádzať v splátkach. Nejedná sa preto o opakujúce sa plnenie, ktoré by bolo nezávislé na celkovej výške dlhu, ale naopak, spôsob a forma splácania dohodnutými splátkami je výhradne viazaná na výšku dlhu a existujúci dlh sa žalovaný zaviazal uhrádzať vo forme splátok. Uvedenému napokon zodpovedá aj ustanovenie § 2 a) Hlavy 7, kde sa ako dôsledok neplnenia včasného a riadneho uhrádzania splátok uvádza zosplatenie úveru.

31. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalovaný počas celého konania namietal doručenie písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane úverových podmienok. Ak potom žalobca odôvodňoval platné zosplatenie úveru právnym predchodcom práve dojednaním uvedeným v Hlave 7 § 2 úverových podmienok, bolo jeho povinnosťou preukázať, že žalovaný bol s týmito podmienkami oboznámený a boli mu riadne doručené. Nakoľko tak žalobca neurobil, neunesol v konaní dôkazné bremeno a nemohlo tak platne dôjsť k zosplateniu úveru ani pri použití predmetných zmluvných dojednaní.

32. S poukazom na vyššie uvedené, kedy má súd za to, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Home Credit Slovakia, a.s. na žalobcu v súlade s § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., a teda nebola preukázaná aktívna vecná legitimácia žalobcu v konaní, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. V závere súd poukazuje aj na to, že v konaní bolo sporným aj samotné uzatvorenie zmluvy, keďže žalovaný počas celého konania namietal, že mu zo strany právneho predchodcu žalobcu nebola zaslaná písomná zmluva, ktorú by bol podpísal, či už fyzicky alebo SMS kódom. Nakoľko súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, nepovažoval za potrebné sa bližšie vyjadrovať aj k uvedeným námietkam žalovaného. Len okrajovo uvádza, že na vyvrátenie uvedených tvrdení žalobca v konaní predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá však absentuje podpis žalovaného, nakoľko tento je nahradený číselným kódom. Je pravdou, že zmluva bola uzatvorená na diaľku avšak žalobca súdu nepredložil dôkaz, z ktorého by bolo možné overiť, že zmluva bola preukázateľne podpísaná žalovaným,

ani dôkaz o doručení písomnej zmluvy a úverových podmienok žalovanému. Rovnako žalobca súdu na pojednávaní nevedel uviesť, z akého dôvodu sa v zmluve nachádzajú pri podpise klienta dva rôzne číselné kódy, teda, či boli žalovanému zasielané viaceré SMS správy. Ani jeden z číselných kódov pritom nie je totožný s tým, ktorý je uvedený ako identifikátor klienta v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 14.07.2021. Z uvedeného je zrejmé, že súd v konaní nemal preukázané ani platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko bol žalovaný v konaní plne úspešný, pretože súd žalobu zamietol, priznal mu súd voči neúspešnému žalobcovi právo na plnú náhradu trov konania, pričom o jej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov